

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1105243806
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1105243806.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: L. S. L. - AGRISEM, Drevená 766/1, 924 01 Galanta, IČO: 14 064 022, zast. M. I. Š., A. X, XXX XX N., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, IČO: 00 156 621, zast. AKMG, s.r.o., Dolná 6A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 800 589, v konaní o zaplatenie 240.430,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 29Cb/4/2006-620 zo dňa 03.10.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 29Cb/4/2006-620 zo dňa 03.10.2018 potvrdzuje.

Žalovaný má proti žalobcovi právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č.k. 29Cb/4/2006-611 zo dňa 06.06.2018, doručený súdu dňa 06.08.2018. V odôvodnení uviedol, že na pojednávaní dňa 06.06.2018 rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej ako "CSP"), ktorým žalobu zamietol. Súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie na návrh žalovaného z dôvodu, že žalobca sa nezúčastnil pojednávania a svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami.

Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 06.08.2018 žalobca navrhol, aby súd zrušil uvedený rozsudok pre zmeškanie s odôvodnením, že o konanom pojednávaní nemal vedomosť, nakoľko mu nebolo doručené predvolanie listovou zásielkou prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., ani elektronickou poštou na e-mail. Žalobca v návrhu ďalej uviedol, že dňa 06.06.2018 sa právny zástupca podrobil chirurgickému zákroku, preto sa na vytyčenom pojednávaní nemohol zúčastniť.

2. Súd prvej inštancie preskúmal návrh žalobcu s poukazom na ustanovenia § 278, § 279 a § 281 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že nie je dôvodný. Uviedol, že predvolanie na pojednávanie konané dňa 06.06.2018 bolo žalobcovi doručené prostredníctvom pošty a právnym zástupcom žalobcu bolo prevzaté dňa 28.05.2017. Predvolanie na pojednávanie spolu s poučením právnym zástupca prevzal v dostatočnom časovom predstihu pred konaním pojednávania, napriek tomu svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. V predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie v prípade nedostavenia sa na vytyčené pojednávanie bez ospravedlnenia. Námietku žalobcu o tom, že nebol riadne predvolaný na vytyčené pojednávanie a o jeho konaní nemal vedomosť, súd prvej inštancie s prihliadnutím na vyššie uvedené vyhodnotil ako nedôvodnú a nepravdivú.

3. Súd prvej inštancie ďalej citujúc ust. § 278 písm. b) CSP poukázal na to, že pre ospravedlnenie neprítomnosti na pojednávaní nepostačuje len vážny dôvod, ale aj včasné oznámenie tejto skutočnosti

konajúcemu súdu. Bol toho názoru, že v danom prípade, aj keď žalobca preukázal ospravedlniteľnosť dôvodu, ktorý mu objektívne bránil v účasti na pojednávaní, zavinene nesplnil svoju povinnosť ospravedlniť svoju neprítomnosť včas. Žalobca v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie neuviedol žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, dlhodobú hospitalizáciu právneho zástupcu, alebo iné dôvody, ktoré by súd vyhodnotil ako dostatočné pre ospravedlnenie pasivity zo strany právneho zástupcu žalobcu po doručení predvolania na predmetné pojednávanie. Vzhľadom na uvedené návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na to, že operácia oka si vyžaduje všetky predoperačné vyšetrenia ako pri akejkoľvek inej operácii, v prípade právneho zástupcu žalobcu tieto predoperačné vyšetrenia boli o to náročnejšie, že právny zástupca trpí vysokým krvným tlakom. V čase medzi údajným prevzatím predvolania na pojednávanie dňa 28.05.2018 a samotným dňom konania dňa 06.06.2018 právny zástupca žalobcu preto musel absolvovať väčší počet vyšetrení, takže sa nenachádzal vo svojej advokátskej kancelárii, čo malo za následok nedostatočný styk s konajúcim súdom. V právnom spise 49/2004 nie je založené predvolanie, ktoré mal právny zástupca žalobcu údajne prevziať dňa 28.05.2018, preto naň ani nereagoval tak, že bol by súdu zaslal svoje ospravedlnenie. O tomto predvolaní právny zástupca žalobcu skutočne nemal žiadnu vedomosť. Je možné, že predvolanie prevzal za právneho zástupcu žalobcu niekto, kto síce doručenkou podpísal, avšak samotnú zásielku právnomu zástupcovi žalobcu neodovzdal. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby porovnal podpis na doručení predvolania na pojednávanie dňa 28.05.2018 a aby tak zistil, či táto doručenka je skutočne dôkazom o doručení predvolania. V právnom spise č. XX/XXXX právneho zástupcu žalobcu je založené z roku 2018 iba predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 25.04.2018, ktoré bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 23.04.2018, teda 2 dni pred pojednávaním, čo znamená, že súd pri doručovaní predvolania nedodrжал zákonnú 5-dňovú lehotu. Samotné pojednávanie sa však dňa 25.04.2018 nekonalo zo zdravotných dôvodov zákonnej sudkyne. Právny zástupca žalobcu bol o tom upovedomený iba elektronickou poštou (teda nie prostredníctvom Slovenskej pošty a.s. Banská Bystrica). Podľa e-mailu bolo pojednávanie z 25.04.2018 odročené na deň 21.05.2018. Aj v tomto prípade už po druhý raz možno konštatovať nesprávny úradný postup súdu prvého stupňa v doručovaní predvolania. Oba nedostatky v doručovaní predvolania na pojednávanie signalizujú, že takýto nedostatok sa mohol vyskytnúť aj po tretí raz, preto je o to dôvodnejší návrh na zisťovanie pravosti podpisu právneho zástupcu žalobcu na doručení týkajúcej sa predvolania na deň 06.06.2018. Samotný žalobca o vytýčení pojednávania na deň 06.06.2018 skutočne nevedel, preto sa na pojednávanie nemohol dostaviť a požiadať o odročenie pojednávania a ani svoju neúčasť a neúčasť svojho právneho zástupcu nemohol ospravedlniť. Záverom žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý v prvom rade poukázal na skutočnosť, že žalobca v odvolaní neuviedol, z akých odvolacích dôvodov upravených v § 365 CSP sa voči uzneseniu odvoláva, čo znamená, že neuviedol jednu z povinných náležitostí odvolania stanovených v § 363 CSP. Bol toho názoru, že vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), odvolací súd nemôže o odvolaní rozhodnúť, a preto by mal v zmysle ustanovenia § 386 písm. d) CSP odvolanie odmietnuť. Pokiaľ by odvolací súd napriek uvedenému odvolanie neodmietol a vec posudzoval meritórne, žalovaný uviedol, že žalobca v odvolaní iba v podstate zrekapituloval totožné dôvody, ktoré uviedol v návrhu na zrušenie rozsudku.

6. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie poskytol náležitú argumentáciu v uznesení, ktorou uvádzané dôvody odmietol. Pokiaľ žalobca spochybňuje prevzatie a pravosť podpisu na doručení, tak mal predložiť dôkazy - napr. písomznalecký posudok, ktorým by dokázal toto svoje tvrdenie, keďže ide o procesnú obranu žalobcu a jeho povinnosť predkladať dôkazy k preukázaniu svojich tvrdení. Zároveň považoval za potrebné uviesť, že žalobca mal povinnosť tieto svoje tvrdenia ustáliť už v konaní pred súdom prvej inštancie, v opačnom prípade je možné sa domnievať, že argumentácia žalobcu použitá v odvolaní je širšia ako v návrhu na zrušenie rozsudku zo dňa 06.08.2018, a preto je treba hodnotiť novoty v odvolacom konaní, ktoré v odvolacom konaní nemožno pripustiť, pretože žalobca mohol tento argument vzniesť už skôr, nakoľko žalobca po tom, čo mu bol doručený rozsudok zo dňa 06.06.2018, mohol nazrieť do súdneho spisu a rozporovať už v návrhu na zrušenie rozsudku pravosť podpisu na doručení.

7. Zdôraznil, že s poukazom na koncepciu CSP v kontradiktórnom konaní je procesná zodpovednosť za vedenie sporu na sporových stranách. Ak teda žalobca nerešpektuje súdom uložené povinnosti, zodpovedá tomu i forma rozhodnutia, nakoľko žalobca je subjekt obzvlášť dotovaný tzv. procesnou diligenciou, teda zodpovednosťou za priebeh sporu.

8. V tejto súvislosti dal žalovaný do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 245/2018 zo dňa 18.07.2018: „Pre naplnenie zákonných predpokladov v odročené pojednávania nie je dostatočné ak sa účastník konania vopred ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávani (závažným dôvodom, svojou hospitalizáciou), avšak je potrebné aby bol naplnený aj druhý zo zákonných predpokladov na odročené pojednávania podľa § 183 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého okrem ospravedlnenia sporovej strany z neúčasti na pojednávani zo závažného dôvodu tu musí byť predpoklad, že „...zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávani nechali zastúpiť“.

9. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie podľa § 386 písm. d) CSP odmietol, alternatívne napadnuté uznesenie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

10. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného naďalej zotrval na svojich vyjadreniach, že predvolanie na pojednávania neobdržal, a preto neospravedlnil svoju neúčasť na pojednávani. V súvislosti s uznesením Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 245/2018 zo dňa 18.07.2018, na ktoré žalovaný upriamil pozornosť v bode 12. vyjadrenia, poukázal na to, že v súdnej veci ide o zložitý skutkový stav, ktorý si vyžaduje právne zastúpenie, preto od žalobcu nemožno spravodlivo žiadať, aby na pojednávani nebol zastúpený advokátom alebo osobou s právnickým vzdelaním. Je preto nespravodlivé požadovať od žalobcu, aby sa na pojednávani dňa 06.06.2018 zúčastnil aj bez právneho zástupcu. Žalobca preto naďalej trval na tom, že jeho odvolanie je dôvodné.

11. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd § 34 CSP preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov a v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP) a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalobcu a vyjadreniami strán sporu dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

12. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalobca neargumentuje žiadnymi skutočnosťami, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia.

13. Podľa § 278 CSP na pojednávani rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak
a) sa žalobca nedostavil na pojednávania vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávania bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

14. Podľa § 281 ods. 1 CSP, ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávania vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávania.

15. Podľa § 281 ods. 2 CSP, návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

16. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal posúdením, či odvolanie žalobcu obsahuje povinné náležitosti odvolania stanovené v § 363 CSP a nestotožnil sa s námietkou žalovaného, že žalobca v odvolaní neuviedol z akých odvolacích dôvodov upravených sa proti uzneseniu odvoláva, čo znamená, že neuviedol jednu z povinných náležitostí odvolania stanovených v § 363 CSP. Podľa ustanovenia § 363 CSP musí odvolateľ v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, z akých dôvodov rozhodnutie považuje za nesprávne

(odvolacie dôvody) a čoho podaným odvolaním domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí obsahovať všetky náležitosti uvedené v ustanovení § 363 CSP, aby mohol odvolací súd podrobiť odvolaním napadnuté rozhodnutie odvolaciemu prieskumu. Pokiaľ odvolanie neobsahuje zákonom vyžadované obligatórne náležitosti (resp. niektoré z nich), je odvolací súd povinný odvolanie odmietnuť bez skúmania vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia podľa § 386 písm. d/ CSP, podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363 CSP, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Odvolacie dôvody sú ako povinná náležitosť odvolania upravené v ustanovení § 365 CSP. Odvolateľ je povinný vo svojom odvolaní uviesť niektorý (alebo niektoré) z odvolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 CSP, aby bolo zrejmé, z akých taxatívnych dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a/ neboli splnené procesné podmienky, b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Podľa § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa obsahu.

18. Podľa základných princípov, konkrétne podľa čl. 11 CSP úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah. Odvolací súd posúdil odvolanie podľa jeho obsahu a dospel k záveru, že žalobca v odvolaní namietol, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, takže z obsahu je zrejmé, že sa jedná o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP ako povinnej náležitosti odvolania (§ 363 CSP). Následne sa odvolací súd zaoberal vecným posúdením odvolania a bol toho názoru, že pokiaľ ide o žalobcom uvedený dôvod návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, súd prvej inštancie ho posúdil správne, keď ho nepovažoval za ospravedlniteľný dôvod v zmysle ust. § 281 ods. 1 CSP. V prípadoch, keď bol kontumačný rozsudok vydaný na pojednávaní (§ 278 CSP), na ktorom sa nezúčastnil žalobca, môže žalobca za zákonom stanovených podmienok požiadať súd o zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Prvotným predpokladom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je, že žalobca zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku, z ospravedlniteľného dôvodu. Tento ospravedlniteľný dôvod je žalobca povinný preukázať, pretože je predmetom posudzovania súdu. O návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu sa rozhoduje uznesením, ktorým buď návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovie a nariadi nové pojednávanie, alebo návrh zamietne.

19. Podľa 180 CSP má súd možnosť rozhodnúť, že bude konať v neprítomnosti strany, ktorá sa nedostavila na pojednávanie, predvolanie na pojednávanie má včas a riadne doručené, pričom o odročenie pojednávania nepožiadala alebo súd ňou uvádzané dôvody na odročenie pojednávania nepovažuje za dôležité. Dôležitosť dôvodu, pre ktorý sporová strana žiada o odročenie pojednávania, posudzuje súd s prihliadnutím ku všetkým okolnostiam prípadu. Hoci to zákon výslovne neustanovuje, existenciu takéhoto dôvodu, ktorý strane bráni byť prítomný na pojednávaní, musí súdu vždy preukázať, a to hodnoverným spôsobom. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých rozhodnutiach uviedol, že dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť účastníka o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), skúma súd predovšetkým z hľadiska preukázania skutočnosti, z ktorej sa vyvodzuje existencia tvrdeného dôležitého dôvodu (viď napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. augusta 2007 sp. zn. 5 Cdo 53/2007 a z 19. mája 2010 sp. zn. 5 Cdo 34/2010). Strana má nepochybne právo byť prítomná na pojednávaní a ak jej vážna prekážka bráni sa zúčastniť, má právo požiadať o jeho odročenie. Výkon týchto práv však nesmie brániť druhej sporovej strane v realizácii jej práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa žalobca obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť vychádza predovšetkým z čl. 2 ods. 1 CSP, podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty a ďalej z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza

zbytočným preťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb (obdobne ustanovenie § 6 a § 100 ods. 1 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, vid'. nález Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, sp. zn. III. ÚS 69/2011).

20. Odvolací súd bol toho názoru, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že žalobca je subjekt obzvlášť dotovaný tzv. procesnou diligenciou, teda zodpovednosťou za priebeh sporu. Odvolací súd sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol s odôvodnením, že v danom prípade, aj keď žalobca preukázal ospravedlniteľnosť dôvodu, ktorý mu objektívne bránil v účasti na pojednávaní, zavinene nespĺnil svoju povinnosť ospravedlniť svoju neprítomnosť včas. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie č.k. II. ÚS 213/09 <<http://merit.slv.cz/II.US213/09>>-10 z 27.05.2009), v zmysle ktorej nemožno súdu pripísať zodpovednosť za okolnosti, ktoré nastali mimo jeho sféry vplyvu, a tiež pripomenul aj zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie pre ochranu svojich práv, keď požaduje, aby účastník konania sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu.

21. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 281 CSP sú len také okolnosti, ktoré na strane žalobcu nastali neočakávane a boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostať, prípadne svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Takýmto dôvodom by mohli byť akútne zdravotné problémy alebo iná neprekonateľná prekážka, neodvratiteľná, nepredvídateľná alebo neovplyviteľná udalosť. Za ospravedlniteľný dôvod však nie je možné považovať okolnosť, že v právnom spise XX/XXXX právneho zástupcu žalobcu nie je založené predvolanie. Ako je zrejmé z obsahu spisu súdu prvej inštancie, právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie na pojednávanie včas a osobne dňa 28.05.2018, čo potvrdil svojím podpisom na doručenke. Odvolací súd súhlasí s názorom žalovaného, že pokiaľ žalobca spochybňuje prevzatie a pravosť podpisu na doručenke, tak mal predložiť dôkazy, ktorými by svoje tvrdenie preukázal. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2010, sp. zn. 4Cdo 240/2010, v zmysle ktorého „Dokladom o doručení písomnosti súdu je tzv. doručenka, ktorá má povahu verejnej listiny v zmysle § 134 O.s.p. (po novej právnej úprave § 205 CSP). Súd vychádza z údajov na doručenke, ktoré zachytávajú postup pri doručení a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručenke za pravdivé. Ustanovenie § 45 ods. 2 O.s.p. (po novej právnej úprave § 111 ods. 1 CSP) upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručenky. Ako účastník konania spochybňuje správnosť údajov na uvedených na doručenke (namíeta, že zásielku neprevzala oprávnená osoba), je povinný o tom súdu predložiť dôkaz, a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie.“ Nakoľko žalobca svoje tvrdenie nepreukázal, konajúci súd správne vychádzal z domnienky, že údaj o prevzatí predvolania na pojednávanie nariadené na termín 06.06.2018 spolu s poučením o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie na doručenke je pravdivý. Odvolací súd ďalej súhlasí aj s názorom konajúceho súdu, že je možné dôvodne sa domnievať, že už v čase prevzatia predmetného predvolania právny zástupca musel mať vedomosť o svojom plánovanom chirurgickom zákroku, ktorý mu znemožní zúčastniť sa pojednávania konaného v tom istom dni, t.j. dňa 06.06.2018 a napriek uvedenému súdu nedoručil ospravedlnenie svojej neúčasti zo zdravotných dôvodov. Zodpovednosť za včasné dostavenie sa na pojednávanie je súčasťou povinností advokáta, ktorý je pri výkone advokácie aj pred súdmi povinný chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a postupovať s odbornou starostlivosťou v zmysle zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov.

22. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil podľa ust. § 278 písm. a) a b) CSP v spojení s ust. § 281 ods. 1 CSP a ako je zrejmé z vyššie uvedeného, ich aj správne interpretoval, takže jeho postupom nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnému žalovanému odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania, o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).